

Aruncați vina asupra publicului că nu sprijină artele, dar niciodată nu văți gândit să-i faceți educația în direcția aceasta. Niciodată nu văți gândit să-i cultivați gustul și inclinările bune.

Cum voiți dar să avem popor care să asculte și să guste muzică?

E dar necesar ca omenii cărui iubesc artele și în special acei cărui doresc progresul muzicii în țară, să se întreacă spre a se confațui și a hotărî mijloacele cele mai puternice care să provoce o mișcare musicală mai serioasă și care să pornescă de jos în sus.

E dar necesar un congres muzical unde să se hotărască asupra măsurilor urgente, care trebuie luate pentru ca muzica să se răspândească și în popor, atât la orașe cât și la țară.

Și, fiind că invățătorul, institutorul și preotul este mai în directă legătură cu poporul, ei trebuie să formeze mareea majoritate a elementelor unui asemenea congres; ei, alături de specialiștii conșienti de puterea educativă a muzicii și alături de iubitorii poporului, să lucreze în congres și după congres pentru răspândirea muzicii în școală, în familie, în biserică, în asociații de toate genurile.

De aceea, emițând ideia unui prim congres muzical în țara noastră, fac apel la toți profesorii de muzică, la toți maestrii și artiștii muzicanți și în același timp la toți membrii corpului didactic primar rural și urban să se hotărască a lua parte cât mai mulți la un asemenea congres.

Un comitet central din București se va ocupa în special cu această chestiune, așa fel ca în prima săptămână a lunei Ianuarie 1903, congresul să pătră avea loc.

Comitetul va lua măsurile necesare pentru a se obține reduceri atât pentru călătorie cât și pentru întreținere în Capitală, așa în cât să se facă înlesnirile necesare spre a putea participa cât mai mulți delegați din provincie. În acest sens se vor da la timp toate detaliile.

Până atunci însă, punem în desbaterea tuturor, câteva din chestiunile care trebuie rezolvate în congres:

1) Înființarea societăților chorale de flăcăi și fete (țărani).

2) Înființarea chorurilor de meseriași.

3) Chorurile în școalele primare urbane și rurale.

4) Chorurile bisericești în orașe și în sate.

5) Introducerea scris-cititului muzical în școală primară urbană și rurală.

6) Culegerea melodiiilor noastre populare.

7) Mijloacele de aducere la înălțare a punctelor de mai sus.

Asupra acestor chestiuni se vor primi la redacția „Gazetei Arte-

lor“ articole și memorii, propune rile și părerile tuturor.

Parte dintre ele le vom și publica spre a putea urma desbaterei de pregătire.

Adesiunile pentru participare la congres să se trimită tot la redacția noastră.

Convins că în chipul acesta se va putea provoca o mișcare muzicală folositore și poporului și artei muzicale, aștept cu încredere să văd la lucru pe orice Român de inimă.

Juarez Movillă

PROFILE MUSICALE BISERICESCI

P. S. S. ARCHIEREUL NIFON

E un iubitor de artă, un puternic susținător al muzicii noastre bisericesci, măsărit distins și unul dintre fruntașii noștri colaboratori onorificați: P. S. S. Archiereul Nifon, a căruia fotografie și biografie, ne facem o sfântă datorie de a le reproduce în ziarul nostru.

«Nifon Niculescu Floșteanu» este fiul al Bucureștilor și a primit prin boala numele de Nicolae; s'a născut la anul 1860, clasele primare le-a urmat la școală din curtea bisericei Silivestru, iar cursul secundar de 7 clase la seminarul central din Capitală. În anul 1881 se căsători cu fica protopopului Vasile Pop, și la 8 Martie același an fu hirotonit diacon pe numele bisericei Albe din calea Victoriei, unde servit un an și după aceea trebuu în aceeași calitate la biserică Crețulescu. La 20 Martie 1883 fu hirotonit preot pe séma bisericei Albe, la care servit fără întrerupere până când fu hirotonit arhier; iar la 21 Martie 1883 rămasă văduv.

De aci în colo Sf. Sa se devotă studiului, intră ca profesor de religiune, matematică, limba română și muzică la școală profesională Protopopul Tudor, și se înscrise ca elev la facultatea de teologie, pe care o termină în 1892 susținând teza: «Despre poziționea și drepturile mitropolitilor români». În anul 1888 fu numit revizor eclesiastic al eparhiei Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, post ce a ocupat până la hirotonia sa de arhier, și la 1892 dobândit prin concurs postul de profesor de religiune la externatul secundar de fete din Ploiești. În anul 1893 dobândi sarcina de director al cancelariei Sf. Sinod la 10 Martie 1895, după ce fu ales arhier, și tuns în schima monahală și primi numele de «Nifon» în Sf. mănăstire Cernica; tot în aceeași zi fu ridicat de I. P. S. S. mitropolitul primat la rangul de arhimandrit iar la 25 Martie 1895 fu hirotonit arhier cu titlul de Ploieșteanu. Aceste cuvios părinte a dobândit toate rangurile sale bisericești numai prin darurile sale, prin *frunzoa voce* ce posedă, prin pietatea și rîvnă cu care oficiază, prin conduită sa exemplară și prin nefrinata rîvnă pentru învățătură și lumină ce a desfășurat în toate ocazuniile. Ază ocupă funcțiunea de vicar al Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, funcțiune ce i s-a încredințat încă de la 1 Aprilie 1895, și se achită de acăstă înaltă sarcină cu blindete dreptate, nepărtinire și indulgență părintescă; cum și ca profesor de religie la școală secundară de fete gradul al II-a din Capitală.

E unul dintre puțini Români distinși, cari pot servi de model generațiunilor noastre.

Arch.

CUGETARI

Numai un geniu poate să priceapă pe deplin un alt geniu.

Schumann.

Muzică, prin inflexiuni vii, accentuate, și ca să zicem așa, vorbite, exprimă toate pasiunile, zugrăvește toate tablourile, redă tot obiectele, supune natura întregă savantelor sale imitații, și duce astfel până în inima omului simțimile care său emotioneze.

Rousseau.

Studiul muzicii e fără sfîrșit. Schumann.

Muzica e arta de a mișca cu sunete nu numai pe omenii inteligenți și înzestrăți cu un organism special.

„Muzica mișcă sufletul și îl înalță către Cel ce-l-a creat“.

„Muzica bisericei noastre nu numai a împodobit cultul divin în decursul vîcurilor, dar a dat și impuls unei avântului național“.

Nifon N. Ploieșteanu

SCRIS-CITITUL MUSICAL

IN

ȘCOALA PRIMARĂ

Seria de broșuri pentru scrierile *cititul musical* în școală primară, apărută de curând e o lucrare cu totul nouă ca metodă și e excelentă intocmită de d. Juarez Movillă, maestru de muzică al învățământului primar.

Conformându-se cineva regulilor atât de bine și exact stabilită de d. Juarez Movillă, în lucrarea d-să, fără absolut nici un sacrificiu de căt cu puțină voință va ajunge, să fixeze în urechia copilului intervalele din gama lui *do-major*, și în scurtă vreme să învețe pe copii a scri, a citi și intona notele.

Procedarea este minunat expusă și din ea reiese clar, că e cu desăvârsire nouă și însumază toate cerințele pedagogice, autorul fiind și un distins institutor.

Cine-va avea curiositatea să citească și voință de-a înțelge metoda de care vorbesc, va începe să pună în aplicare chiar cu începutul primului an școlar din clasele primare. Notiunile destinate acestui an sunt căt se poate de puține, de simple și de bine alese pentru inteligența copilașilor în căt propunătorul va găsi totă ușurința și mai mult umor în predate de căt la neinteresanta tratare a unei litere din alfabet. Calea e atât de sigură, în căt la fiecare pas poți intrevedea vădite succese, începând să lucrezi.

Continuând cu statornicie munca începută în clasa I, copiii vor poseda fără nici-o denumire intervalele din gama lui *do major*, din cîntecele soldătești și diferențele compozițiuni ale autorului gradate și de o variație interesantă și forte plăcută.

Din cîntec scotem și fixăm intervalele, cu un cuvînt *pricepem muzica*, iar nu în mod dogmatic să ne precipităm a începe cu vocalise gamei, unul după altul, care sunt forte greu de posedat cu exactitate și pe care copilul nu le ar fi auditi întotdeauna: a auditi trompetă soldătește și intervalul *do-mi* din cuvîntele tatii și este destul de bine cunoscut, și atât de ușor de cântat.

Mă mărginesc adîi a spune colegilor învățători din orașe și sate, că eu am pus în practică metoda d-lui Juarez Movillă, cu clasa IV, la care sunt institutor și nădăjduiesc căn orele său mai just în jumătățile de ore reglementare, să deprind pe copii în timp de cel mult patru lună să pătră intona, scrie și citi un cîntec simplu, în do major, cu siguranță și precisiune.

Am intocmit și eu ca mulți alții coruri pe două și trei voci după ureche, am isbutit să fac ceva, însă cu multă greutate. Când copiii vor cunoște bine intonările din gama lui *do major*, munca mea se va ușura, iar piesele corale vor putea fi alese cu mai multă guse și executate cu mai multă siguranță. În interesul învățămîntului și spre visul nostru de a pregăti și întări poporul prin muzică, e să ne convingem—de visu—de adevărul sustinerilor mele.

In numerile viitoare voi vorbi că mai amănuntit, asupra procedeului ce se urmăreză în acest sistem de scrierile *citit musical*, sistem care a găsit cheia scrierii, citirii și intonării muzicale.

Const. C. Bungețianu